

ADVIES

2013-015

5 maart 2013

Klacht onterechte schorsing en overplaatsing leerling

Leerling wordt volgens klagers onterecht geschorst en uit de klas geplaatst. De Commissie vindt dat de school de leerling onterecht heeft geschorst. De schorsing was niet noodzakelijk en procedureel onjuist. De school heeft zich volgens de Commissie voldoende ingespannen om een oplossing voor de leerling te vinden. De afweging de leerling deels in groep 8 te plaatsen was een keuze tussen twee kwaden. Daarbij mocht de school acht slaan op de belangen van klasgenoten en de zorg voor de voortgang van het onderwijs. Voor de overplaatsing is aan klagers onvoldoende gelegenheid gegeven om de leerling op de voor hem nieuwe situatie voor te bereiden. De Commissie stelt vast dat voor wat betreft de communicatie over de plaatsing van de leerling in groep 8 de school tekort is geschoten.

De Commissie verklaart de klacht deels gegrond, deels ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 14 januari 2013 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van CBS L. School te B. (verder te noemen: de school). De klacht betreft de wijze waarop de school in het schooljaar 2011/2012 H. heeft begeleid.
- 1.2. Bij brief van 14 februari 2013 van de heer C. heeft het bevoegd gezag schriftelijk gereageerd op de klacht.
- 1.3. Op 5 maart 2013 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te V., waar klagers in persoon zijn verschenen. Van de zijde van de school zijn verschenen de heer T., directeur, mevrouw A. en mevrouw L. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer C., voorzitter van het college van bestuur.

2. Standpunt van klagers

Blijkens hetgeen klagers hebben aangevoerd, luidt de klacht als volgt:

In het voorjaar van 2011 is bij H., geboren op 22 mei 2002, de diagnose PDD-NOS gesteld. Hij had meer structuur nodig dan hem regulier in de klas geboden kon worden. Hij vloog af en toe uit de bocht, wat zich uitte door schelden, schoppen, slaan en het door de klas gooien van schriften en pennen.

De diagnose stelde de school en klagers in staat om de juiste voorzieningen te treffen. Er werden een ambulant begeleider ingeschakeld en een functionaris van het Steunpunt Autisme. Ook werd een rugzakje aangevraagd. Bij excursies was op verzoek van de school altijd één van de ouders aanwezig.

In september 2011 ging H. naar groep 6. Er is toen een handelingsplan opgesteld om H. zoveel mogelijk structuur te bieden. Er waren twee leerkrachten die de klas lesgaven, mevrouw B. en mevrouw D.. Mevrouw B. hield zich aan het handelingsplan. Haar optreden was gestructureerd en duidelijk. Bij haar in de les ging het goed met H..

Bij de andere leerkracht, mevrouw D., ontstonden er problemen. Zij hield zich niet aan het handelingsplan. Haar werkwijze kenmerkte zich door starheid. Zij wilde alle kinderen gelijk behandelen, hetgeen tot gevolg had dat H. niet de op hem toegesneden begeleiding kreeg. Regelmatig moest H. van school worden gehaald, omdat mevrouw D. verklaarde er niet meer tegen te kunnen. De intern begeleider heeft klagers doen weten mevrouw D. te hebben aangesproken op het niet-naleven van het handelingsplan.

In november 2011 heeft mevrouw D. de schooldirecteur, de heer T., voor de keuze gesteld: "Ofwel H. eruit per 1 januari of ik eruit."

In december 2011 ging het mede door het aanslaan van nieuwe medicatie goed met H.. Er deden zich geen incidenten voor. H. stond op de wachtlijst voor tijdelijke dagopvang bij de C., een kinderpsychiatrisch centrum.

De gunstige ontwikkeling zette zich in januari 2012 voort. Dat werd door leerkrachten, inclusief mevrouw D., bevestigd. Klagers hadden dan ook niet de indruk dat in die maand de situatie verontrustend was.

Op 17 januari echter kreeg klagster, op school ontboden, van de heer T., de directeur, te horen dat H. geschorst was voor een periode van drie weken. Als reden werd daarvoor aangevoerd dat de school hem niet het juiste pedagogische klimaat kon bieden. Klagster gaf aan het met deze schorsing niet eens te zijn. Het ging in januari juist goed met H.. Van een mogelijke schorsing was voordien nooit sprake geweest. Het leek er sterk op dat H. werd geslachtofferd voor een niet-functionerende leerkracht. Mevrouw D. had namelijk psychische en lichamelijke klachten. Later bleek dat de school mevrouw D. in dezelfde tijd een coachingstraject had aangeboden.

Nadat op 17 januari klagster de kwestie had voorgelegd aan de leerplichtambtenaar en het bevoegd gezag, werd diezelfde dag onder excuses van het bestuur de schorsing ingetrokken.

De school had er bezwaar tegen dat H. terug zou gaan naar zijn eigen klas, omdat mevrouw D. dat niet aan zou kunnen. Klagers hebben toe als oplossing voorgesteld om met geld uit het rugzakje iemand voortdurend naast H. te zetten, totdat hij naar de dagopvang zou gaan. Dat werd niet aanvaard.

Overplaatsing van H. naar de parallelklas was evenmin bespreekbaar. Een voorstel van de heer T. om H. drie dagen in de week bij groep 8 te plaatsen achtten klagers onjuist. Een negenjarige hoort niet bij kinderen in de prepuberteit.

Klagers hebben aan de heer T. verzocht om H. nog een dag de lessen van mevrouw D. te laten volgen om zich te kunnen beraden op wat zij verder moesten doen. De heer T. heeft toen toegezegd het verzoek met mevrouw D. te bespreken. Van een mogelijke uitkomst van gevoerd overleg hebben klagers niets meer vernomen.

Klagers zijn toch onverwachts geconfronteerd met een plaatsing van H. bij groep 8. Op een dag waarop hij van mevrouw D. les zou krijgen, bleken al zijn spullen verdwenen te zijn. Toen H. buiten het klaslokaal was om een boek te halen, werd hij door de leerkracht van groep 8 opgehaald. In haar klaslokaal waren ook zijn schoolspullen. Daar moest H. de rest van de schooldag doorbrengen.

H. heeft uiteindelijk van 18 januari tot 22 februari 2012 drie schooldagen bij de leerlingen van groep 8 gezeten. Hij begreep daar niets van, temeer daar hij de andere dagen van de week wel in zijn eigen klas zat. Dat heeft H. van zijn stuk gebracht. Klagers kregen hem slechts met moeite naar school. Hij mocht in het begin zelfs niet een kwartiertje buiten spelen met leerlingen van zijn eigen klas, omdat mevrouw D. dat niet aan zou kunnen.

De school heeft door de plaatsing van H. bij groep 8 een verkeerde afweging gemaakt. De belangen van H. zijn ondergeschikt gemaakt aan die van een niet goed functionerende leerkracht.

De begeleiding die H. kreeg, toen hij bij de leerlingen van groep 8 zat, liet te wensen over. Ondanks aandringen van klagers was er geen plan. Als de groep ging gymmen, zat H. alleen bij de leerkracht. Tijdens de Cito-toetsen was H. niet welkom op school.

Op 1 maart 2012 kon H. beginnen bij de dagopvang van de C. Toen de dagopvang na vijf maanden beëindigd was, hebben klagers besloten hem niet terug te laten keren naar de school.

3. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

Door en namens de school is het volgende aangevoerd:

H. is in 2006 op de school gekomen. Er zijn in de loop der jaren vele gesprekken met klagers gevoerd en er is veelvuldig zorgoverleg gevoerd. Voor H. is namelijk een bijzondere vorm van begeleiding nodig. De school heeft zo lang mogelijk zich de nodige moeite getroost om in overeenstemming met de wensen van klagers H. de zorg te bieden die op hem was toegesneden.

Op 18 maart 2011 is in een overleg met het Steunpunt Autisme door de school geconcludeerd dat de school voor wat betreft de begeleiding van H. aan het eind van haar mogelijkheden was komen te verkeren en dat hij naar een school moest waar hij in kleinere groepen werd begeleid.

Op 1 april 2011 is aan klaagster medegedeeld dat bij de leerkrachten de grens aan wat zij aan H. konden bieden, was bereikt.

Nadat medio 2011 een zogenaamde REC4 beschikking was gegeven, is in een gesprek met klagers aangegeven dat H. een kleinere setting nodig heeft met meer structuur en voorspelbaarheid. Er is toen aan klagers een aanvraagformulier voor het speciaal basisonderwijs meegegeven.

In januari 2012 bestond de mogelijkheid om H. te plaatsen in een zogenaamde autiklas bij de Q. een school voor speciaal onderwijs. De school had dat geregeld. Klagers achtten die plaatsing echter minder gewenst. Zij wilden H. doen plaatsen in de dagopvang van de C. In afwachting van de mogelijkheid tot plaatsing wilden zij H. op de school houden, omdat gebleken was dat nieuwe medicatie aansloeg.

Op 17 januari 2012 is overgegaan tot een schorsing van H.. Die schorsing zou drie weken duren. De directie was namelijk tot de conclusie gekomen dat de combinatie van H. en mevrouw D., zijn leerkracht, een minder gewenste was. De schorsing is diezelfde dag beëindigd. Toegegeven is dat die procedureel en bovendien onnodig was.

Omdat de directie van oordeel was dat mevrouw D. niet de juiste leeromgeving voor H. kon bieden, is besloten hem bij groep 8 te plaatsen op de dagen waarop hij van haar les zou krijgen. Daarmee was de continuïteit van het onderwijs het meest gediend. Het functioneren van mevrouw D. gaf in die tijd de schoolleiding ook reden tot zorg. Er is toen voor haar een begeleidingstraject ingezet.

4. Het oordeel van de Commissie

Met betrekking tot de inhoud van de klacht oordeelt de Commissie als volgt:

De klacht heeft betrekking op de volgende onderdelen:

- a: De opgelegde schorsing op 17 januari;
- b: Het maken van de verkeerde afweging ten nadele van H.;
- c: Het zonder overleg en toestemming plaatsen van H. bij groep 8.

Ad a: In wat de Commissie aan feiten en omstandigheden is voorgehouden, heeft zij geen rechtvaardiging kunnen vinden voor het opleggen aan H. van een schorsing van drie weken. De maatregel is op de dag van haar oplegging ook weer ongedaan gemaakt. Zij is niet gevolgd door een nieuwe schorsing. Namens de school is bovendien toegegeven dat het opleggen van de schorsing niet noodzakelijk en procedureel onjuist is geweest.

De Commissie verklaart de klacht voor wat betreft dit onderdeel dan ook gegrond.

Ad b: Het is de Commissie genoegzaam gebleken dat de school gedurende een aantal jaren zich veel moeite heeft getroost om H. een passende leeromgeving te bieden. Zij is daarbij geconfronteerd met wat zij als het eind van haar mogelijkheden zag. Plaatsing van H. op een school voor speciaal onderwijs is in dat verband aan de orde geweest.

In januari 2012 zag de schoolleiding zich genoodzaakt om een afweging te maken tussen de belangen van een leerkracht, voor wie naast andere problemen het lesgeven aan H. een te zware belasting vormde, en die van H. zelf. Daarbij is ervoor gekozen om H. bij groep 8 te plaatsen op de dagen waarop de bewuste leerkracht voor de klas van H. klas stond. Daarnaast is overgegaan tot een begeleidingstraject voor de bewuste leerkracht.

De Commissie constateert dat de school in dit geval voor een dilemma heeft gestaan. Gekozen diende te worden tussen twee 'kwaden'; hoe ook de keuze zou uitvallen, aan elke keuze was nadrukkelijk een schaduwzijde verbonden. Dat de school zich uiteindelijk niet enkel door het belang van H. en klagers heeft laten leiden, acht de Commissie onder de gegeven omstandigheden niet onbegrijpelijk en evenmin kennelijk onredelijk. Daarbij mocht de school acht slaan op de belangen van klasgenoten en de zorg voor de voortgang van het onderwijs.

De Commissie verklaart de klacht ten aanzien van dit onderdeel ongegrond.

Ad c: Het is aan de school te beslissen welke vorm van onderwijs aan haar leerlingen geboden wordt. Wel moet zij bij het nemen van die beslissingen de nodige regels in acht nemen. Een van die regels is dat de school met de ouders overlegt over wat er aan bijzondere maatregelen wordt getroffen en zo mogelijk poogt daarvoor draagvlak bij hen te vinden. De Commissie constateert dat, toen de school H. voor enkele dagen in de week bij groep 8 wilde plaatsen, zij dat vooraf wel aan klagers heeft voorgelegd, maar dat klagers door de wijze waarop die plaatsing geschiedde, onaangenaam zijn verrast. Op de dag waarop de plaatsing in groep 8 werd geëffectueerd, verkeerde klaagster in de veronderstelling dat hij die dag conform het rooster les van mevrouw D. zou krijgen. Er is aan klagers door de school onvoldoende gelegenheid gegeven om H. op de voor hem nieuwe situatie voor te bereiden. De Commissie stelt vast dat voor wat betreft de communicatie over de plaatsing van H. in groep 8 de school tekort is geschoten.

Zij verklaart ten aanzien van dit onderdeel de klacht gegrond.

5. Advies van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht op de onderdelen a. en c. gegrond en op het onderdeel b. ongegrond. De Commissie ziet af van het doen van een verdere aanbeveling.

Aldus gegeven op 5 maart 2013 door de heer mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede de heer drs. K.B. Visser en mevrouw P. P.W.A.M. Vervoort, leden, in tegenwoordigheid van de heer mr. H.Nentjes als secretaris.